

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2013-09-13

Närvarande: F.d. justitieråden Susanne Billum och Severin Blomstrand samt justitierådet Kristina Ståhl.

Ersättning enligt växtskyddslagen

Enligt en lagrådsremiss den 6 september 2013 (Landsbyggsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i växtskyddslagen (1972:318).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Jonas Härkönen.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I remissen föreslås en ändring av 8 § växtskyddslagen innebärande att den nuvarande bestämmelsen om ersättning för vissa kostnader kompletteras av ett nytt bemyndigande till regeringen, avsett att möjliggöra uppställande av villkor och begränsningar för sådan ersättning. Förslaget ska ses mot bakgrund av Högsta förvaltningsdomstolens avgörande HFD 2013 ref. 37, varigenom en potatisodlare an-

setts berättigad till ersättning av statliga medel för kostnader och förlust som föranletts av Jordbruksverkets beslut om ingripande enligt växtskyddslagen. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade i domen dels att något bemyndigande till regeringen att meddela föreskrifter om rätten till ersättning inte finns i växtskyddslagen, dels att 19 § växtskyddsförordningen i förhållande till 8 § växtskyddslagen anger ytterligare inskränkande villkor för att ersättning ska kunna utgå. Domstolen fann sammantaget att föreskriften i 19 § växtskyddsförordningen hade meddelats i strid med de normgivningsregler som gällde vid tillkomsten av förordningen och prövade följaktligen frågan om rätten till ersättning enbart på grund av 8 § växtskyddslagen. Syftet med det aktuella remissförslaget anges vara att bibehålla den praxis som funnits sedan tidigare när det gäller ersättning (s. 8).

Lagrådet konstaterar att det inte heller av remissens lagförslag framgår att 8 § växtskyddslagen (första stycket enligt förslaget) egentligen är avsedd att ges en betydligt mer inskränkt tillämpning än dess lydelse ger vid handen (jfr Högsta förvaltningsdomstolens tolkning i den ovan nämnda domen). Detta kan inte anses lämpligt. Enligt Lagrådets mening bör bestämmelsen, oavsett det föreslagna bemyndigandet, utformas så att den återspeglar den avsedda innebörden. Detta kan exempelvis göras genom att i 8 § (första stycket) föra in det krav på "särskilda skäl" som uppställs i 19 § växtskyddsförordningen.